

AFZONDERING

1
f

Griffieummer : 000712

Repertoriumnummer : 883

Vonnisdatum : 16.04.2013

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1388 1.
met ondernemingsnummer
met maatschappelijke zetel te

1389 2
zaakvoerder,
geboren te op
wonende te
Belg.

1390 3.
regentes,
geboren te op
wonende
Belgische.

Verdacht van:

Te

Als eigenaars

Op niet nader te bepalen datum tussen 1 januari 2010 en 31 december 2010

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd zijnde
eigendom van en
05/01/2007 verleden voor notaris standplaats te en perceel nr.
eigendom van en
ingevolge akte van aankoop dd. 26/08/2009 verleden voor notaris met
standplaats te

- Het oprichten van een houten bergplaats, afgedekt met kleipannen, met een oppervlakte van ongeveer 150m² en een nokhoogte van ongeveer 5,30 m.
- Het oprichten van een afsluiting, bestaande uit een stenen muur van ongeveer 1 m hoog en 21 m lang. Op deze muur staat een metalen hekwerk. De muur wordt ongeveer in het midden onderbroken door een metalen poort. De ruimte tussen de bergplaats en de muur is verhard door middel van grind.
- De aanleg van een toegangsweg, waarvan de bovenlaag bestaat uit boomschors. De toegangsweg loopt van de metalen poort tot aan een houten poortje aan de
Aan het houten poortje staan eveneens twee gemetselde muurtjes. Een gedeelte van het perceel in bosgebied is omheind door middel van een houten afsluiting van ongeveer 1 m hoog,

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, de feiten strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 4.2.1 en 6.1.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

de plaats te herstellen in de oorspronkelijke staat, namelijk:

- het afbreken van de bergplaats;
- het afbreken van de afsluiting met metalen poort en verwijderen van de verharding in grind;
- het verwijderen van de toegangsweg en afbraak van de houten poort, de twee gemetselde muurtjes en houten afsluiting, (inclusief eventuele vloerplaat en fundering), het opvullen van de bouwput met zuivere toelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein,

ca.

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125€ per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op nr. en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen : 159,53 euro. De Bewaarder (get.)

*** **

INGEVOLGE VONNIS van de Correctionele Rechtbank te Hasselt, 13de kamer, dd. 11.09.2012, gekend onder griffienummer , hetwelk een HEROPENING DER DEBATTEN heeft bevolen na aanstelling van Mr. als lasthebber ad hoc.

*** **

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in de vordering;
- Mr. , advocaat te , vertegenwoordigt de eerste beklaagde, als lasthebber ad hoc;
- Mr. , advocaat te , vertegenwoordigt de tweede en derde beklaagden, die ter zitting niet verschenen.

*** **

, en.

Gelet op het vonnis dezer rechtbank waarbij Mr. als lasthebber ad hoc werd aangesteld.

1. Beklaagden zijn de mede-tigenaars van een onroerend goed gelegen te kadastraal gekend onder

Tweede beklagde is de zaakvoerder van

Deze percelen liggen deels binnen de grenzen van een bosgebied, agrarisch gebied en woongebied met landelijk karakter (gewestplan , gk. Bij K.B. van 3 april 1979).

Het perceel is tevens gelegen binnen de grenzen van een niet vervallicn verkaveling.

2. Beklaagden worden wordt ervan verdacht van 1 januari 2010 tot 31 december 2010 zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, een aantal constructies te hebben opgericht en een toegangsweg te hebben aangelegd.

3. Bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van 22 november 2010 werd een wijziging van de verkavelingvergunning geweigerd en dit met betrekking tot het wijzigen van de totale oppervlakte van de vrijstaande achtergebouwen en hun inplanting.

Op 4 april 2011 werd vastgesteld dat op de kwestieuze percelen een losstaande bergplaats en een afsluiting werd opgericht en dat een toegangsweg werd aangelegd; beklagden zijn niet in het bezit van een stedenbouwkundige vergunning. Beklaagde verklaarde dat deze werken werden uitgevoerd vanaf 1 januari 2010.

4. De strafrechtelijke verantwoordelijkheid.
Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

heeft, onder andere tot doel het oprichten en besturen van ondernemingen en vennootschappen, het bouwen en verkopen van appartement en

huizen, het verkavelen van gronden en het beheren van een vermogen, hoofdzakelijk bestaande uit onroerende goederen.

Beklaagde is de enige zaakvoerder van deze vennootschap en uit zijn verklaring van 21 april 2011 kan geredelijk worden afgeleid dat de wederrechtelijke constructies werden opgericht voor rekening van deze vennootschap.

De gepleegde misdrijven hebben bijgevolg een intrinsiek verband met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen.

liet na een stedenbouwkundige vergunning aan te vragen.

Cumulatie in de vervolging van rechtspersoon en natuurlijke persoon is mogelijk.

Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wilens en wetens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon worden veroordeeld.

Uit het voorliggend strafdossier blijkt dat beklaagde de enige zaakvoerder is van en hij diende bijgevolg zich in te zetten voor de naleving van de stedenbouwkundige wetgeving; hij pleegde de misdrijven wetens en willens en dient samen met de vennootschap te worden veroordeeld.

Beklaagde wordt vrijgesproken nu uit geen enkel objectief element is gebleken dat zij betrokken is in de oprichting van de kwestieuze constructies. Overigens stelt de rechtbank vast dat zij op een ander adres woont en evenmin betrokken is in het bestuur van de vennootschap.

Beklaagden voeren ten onrechte aan dat uit het strafonderzoek niet kan worden afgeleid dat ter plaatse een toezansweg vertrekkende van de metalen poort tot een houten poortje, gelegen aan de werd aangelegd.

Deze weg wordt gebruikt als inrit en uitrit voor voertuigen van en naar de houten bergplaats, die wederrechtelijk werd opgericht; de bestemming van deze weg -zo die voorheen bestond- heeft een bestemmingswijziging verkregen. Als dusdanig betreft het een constructie.

5.

De herstellvordering werd ingeleid door de gemachtigde ambtenaar bij schrijven van 11 augustus 2011.

De herstellvordering werd regelmatig en tijdig ingesteld (art. 6.1.41, § 4 en § 5 CRO.)

Op 23 september 2011 verleende de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een eensluidend advies over de herstellvordering.

ca.

Voor wat betreft het perceel   gelegen in het bosgebied, dat ter plaatse onaangetast is (luchtfoto's), wordt het gebied aangetast door het aanleggen van een toegangsweg, het omhooven van een gedeelte van het perceel en de constructie van een houten poortje. Voor wat betreft het perceel   gelegen deels in agrarisch gebied en deels in woongebied met landelijk karakter werden de verkavelingvoorschriften niet nagekomen door de oprichting van een vrijstaand achtergebouw, waarbij niet alleen de maximale oppervlakte werd overschreden maar tevens werd opgetrokken in andere materialen als het hoofdgebouw en de afsluiting met een stenen muur, waarbij eveneens de toegelaten hoogte werd overschreden evenals de materiaalkouze.

Volgens de Hoge Raad zou het godogen van de wederrechtelijke constructies door de betaling van een meerwaarde de plaatselijke ordening op kennelijke onevenredige wijze schaden. De herstellvordering steunt uitvoerig op motieven van goede ruimtelijke ordening is niet kennelijk omedeljk.

De herstellvordering is zowel intern als extern wettig en beoogt op gepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door beklagde gepleegde misdrijf te doen verdwijnen.

De argumentatie van beklagden komt dan ook op dit punt ongegrond voor.

6.

Ter zitting van 5 februari 2013 verzochten beklagden in ondergeschikte om de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

De rechtbank gaat niet in op het verzoek van beklagden tot het verlenen van de opschorting nu een dergelijke gunstmaatregel niet van aard is om beklagden afdoende te wijzen op zijn maatschappelijke beperkingen en verplichtingen.

Bij het opleggen van een bestraffing wordt rekening gehouden met de persoon van tweede beklagde, het strafverleden van eerste en tweede beklagde en de aard en de ernst van het bewezen verklaard misdrijf waarbij beklagden hun persoonlijk geldgewin belangrijker achten dan een goede ruimtelijke ordening.

De geldboete moet de beklagden ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare feiten te stellen en moet hen leren het milieu te respecteren.

***   ***   ***

ca.

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,191,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003), 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004), 27 maart 2009 (B.S. 15 mei 2009).

Wet 05.03.1952 art. 1 en Wet 07.02.2003, gewijzigd door Wet 28.12.2011

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door KB. 31.10.2005 art. 1

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41 en de artikelen aangehaald in dit vonnis.

*** **

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende **OP TEGENSpraak**;

Het vonnis van 30 oktober 2012 verder uitwerkende,

Verklaart beklaagde niet schuldig aan het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Spreekt haar vrij en verzendt haar deswege zonder kosten.

Stelt vast dat het misdrijf toerekenbaar is aan de rechtspersoon.

De eerste beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 250,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 1.375,00 euro.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 50 opdecimen en alzo gebracht op 150,00 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgesloten door de openbare partij, begroot op de som van 144,96 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, gewijzigd bij art. 1 KB 13.11.2012, de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van 51,20 euro.

De tweede beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 250,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 1.375,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 50 opdecimen en alzo gebracht op 150,00 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgesloten door de openbare partij, begroot op de som van 92,63 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, gewijzigd bij art. 1 KB 13.11.2012, de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van 51,20 euro.

ca.

*** **

Beveelt het herstel in de oorspronkelijke staat door

- het verwijderen van tuinconstructies en afsluiting uit de zone van de houtwal,
- het afbreken van de bergplaats,
- het afbreken van de afsluiting bestaande uit een stenen muur met metalen hekwerk en metalen poort,
- de verwijdering van de toegangsweg en de afbraak van de houten poort, de twee gemetselde muren en houten afsluiting

en dit binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis.

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis in de vorige staat wordt hersteld, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van beklagde.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats, te verkopen, te vervoeren en te verwijderen.

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een kostenstaat, opgesteld door de overheid die dit vonnis uitvoert of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Veroordeelt beklagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre dit vonnis vooraf werd betekend.

ea.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER**,
16 april 2013, alwaar zetelden:

Mevrouw , ondervoorzitter, alleenzetelend rechter,
De heer H. , substituit procureur des Konings,
De heer S. griffier.